

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Трябва ли член 9, параграф 1 от Директива 2008/94/ЕО да се тълкува в смисъл, че работник или служител на такова предприятие, който пребивава във втората държава членка и подлежи на задължително социално осигуряване в нея, но последователно полага труд една седмица в държавата членка по седалището на работодателя, а следващата в държавата членка, в която пребивава и подлежи на социално осигуряване, „обикновено“ полага труд в двете държави членки по смисъла на този член?

3. При утвърдителен отговор на втория въпрос:

Трябва ли член 9, параграф 1 от Директива 2008/94/ЕО да се тълкува в смисъл, че за изплащане на дължимите вземания на работник или служител, който обикновено работи или полага труд в две държави членки,

а) е отговорен гарантиращият орган на държавата членка, на чието законодателство е подчинен работникът или служителът в контекста на координацията на системите за социална сигурност (социално осигуряване), ако гарантиращите органи съгласно член 3 от Директива 2008/94/ЕО в двете държави са структурирани така, че вноските от работодателя за финансиране на гарантиращия орган следва да се плащат като част от задължителните вноски за социално осигуряване,

б) или гарантиращият орган на другата държава членка, в която се намира седалището на предприятието в състояние на неплатежоспособност, или

в) гарантиращите органи и на двете държави членки, така че при подаване на искането работникът или служителът може да избира към кой от тях да се обърне?

(¹) Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател (кодифицирана версия) (ОВ L 283, 2008 г., стр. 36).

Преюдициално запитване от Curtea de Apel București (Румъния), постъпило на 21 декември 2021 г. — R.I./Inspeția Judiciară, N.L.

(Дело C-817/21)

(2022/C 165/32)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Жалбоподател: R.I.

Ответници: Inspeția Judiciară, N.L.

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 2 и член 19, параграф 1, втора алинея от Договора за Европейския съюз, Решение 2006/928 (за създаване на механизъм за сътрудничество и проверка на напредъка на Румъния в постигането на специфични цели в областите на съдебната реформа и борбата срещу корупцията) (¹), както и гаранциите за независимост и безпристрастност, наложени от правото на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която позволява на главния инспектор в Съдебния инспекторат да издава нормативни (подзаконови) и/или индивидуални административни актове, с които самостоятелно взема решения за организацията на институционалната рамка на Съдебния инспекторат за подбор на съдебните инспектори и за оценка на тяхната дейност, за извършването на инспекционните дейности, както и за назначаването на заместник-главния инспектор, когато съгласно устройствения закон тези лица са единствените, които могат да изпълняват, одобряват или отменят актове по дисциплинарно разследване срещу главния инспектор?

(¹) Решение 2006/928 на Комисията от 13 декември 2006 година за създаване на механизъм за сътрудничество и проверка на напредъка на Румъния в постигането на специфични цели в областите на съдебната реформа и борбата срещу корупцията (ОВ L 354, 2006 г., стр. 56; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 51, стр. 55).